

Arrest

nr. 75 826 van 27 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C) nationaliteit te zijn, op 17 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 mei 2011 waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GOOSSENS, loco advocaat J. MARTIN die op zijn beurt optreedt loco advocaat N. KIMBONDJA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 december 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd op 8 april 2010 geactualiseerd met attesten inzake gevolgde cursussen Nederlands.

1.2. Op 4 mei 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.1 bedoelde aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt betekend op 18 mei 2011 en vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene wenst zich te beroepen op het criterium “vreemdeling die ouder is van een minderjag [sic] kind date [sic] en [sic] EU-burger is, indein [sic] het kind over voldoende bestaansmiddelen beschikt, eventueel verkregen via deze ouder en wanneer de ouder effectief instaat voor de zorg van het kind” (criterium 2.2) van de instructie van 19.07.2009. Betrokkene voldoet niet aan de vormvereisten zoals die zijn vooropgesteld voor een aanvraag op basis van criterium 2.3. Betrokkene legt namelijk geen enkel bewijs voor van de bewering dat hij ouder zou zijn van een minderjarig kind dat EU-burger is. Bijgevolg kan er niet gesproken worden van buitengewone omstandigheden.

Betrokkene wenst beroep te doen op het criterium 2.3 van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Betrokkene voldoen niet aan de vormvereisten zoals die zijn vooropgesteld voor een aanvraag op basis van criterium 2.3.

Betrokkenen tonen de geclaimde verwantschap niet afdoende aan – betrokkene legt daartoe enkel getuigenverklaringen voor. Bijgevolg kan er niet gesproken worden van buitengewone omstandigheden. De overige elementen - namelijk dat betrokkene Frans zou spreken, Nederlandse lessen volgt en getuigenverklaringen voorlegt - hebben betrekking op de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. De elementen m.b.t. de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan beschouwd worden werpt verzoeker de schending op van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van de Europese richtlijn 2004/8 (“la directive européenne 2004/8”). Verzoeker betoogt tevens dat de bestreden beslissing getuigt van een manifeste beoordelingsfout.

Verzoeker betoogt als volgt:

“En ce que l'office des étrangers considère à tort que la demande du requérant se fonde sur le critère 2.3 de la régularisation prévoyant « retranger, auteur d'un enfant mineur, citoyen de l'EU, pour autant que cet enfant dispose de moyens d'existence suffisants, éventuellement procurés par ce parent, et que ce parent prenne effectivement soin de l'enfant d'être régularisé » ;

Alors que le requérant fonde sa demande sur un autre critère de régularisation, à savoir peuvent bénéficier de la régularisation, « les membres de famille d'un citoyen de l'EU qui ne tombent pas sous le champ de l'application d'un regroupement familial (article 40 de la mais dont le séjour doit être facilité en application de la directive européenne 2004/38, et savoir, les membres de famille, quelle que soit leur nationalité, qui sont ez charge du citoyen de l'EU dans le pays d'origine ou qui cohabitaient avec lui, ou qui pour des raisons de santé graves, nécessitent des soins personnels de la part du citoyen de l'EU » ; L'office des étrangers en décidant ainsi d'apprécier les éléments soumis son gouverne comment une erreur d'appréciation ;

En outre, dans sa requête de demande de régularisation, le requérant a démontré à suffisance les liens parentaux qui existent entre lui et ses parents Monsieur F. T. J-P et Madame L. S. C. B. d'une part et ses cinq autres frères et soeurs ; Toute la famille excepté le requérant porte la nationalité hollandaise ; Le requérant est, depuis l'arrivée de la famille en août 2005 dans le Royaume, complètement en charge de ses parents ;

Bien avant l'arrivée en Belgique, le requérant a survécu grâce à l'aide matérielle que ses parents lui fournissaient en République Démocratique du Congo. Il en est de même lorsqu'il a rejoint toute sa famille en Hollande le 18 février 2004 ; En Belgique, le requérant cohabite avec toute sa famille, l'unité familiale ne fait aucun doute ; qu'ainsi la décision querellée viole l'esprit et le texte de l'article 9 bis de la loi du 15/12/1980 précitée et les critères spécifiques de l'instruction du 19/07/2009 du gouvernement ; »

2.2. Verwerende repliceert als volgt in haar nota met opmerkigen:

"In een eerste en enig middel stelt verzoeker een schending voor van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat verwerende partij verkeerdelijk stelt dat hij zijn aanvraag gebaseerd heeft op criterium 2 3 van de instructie van 19 juli 2009. Hij vervolgt dat hij zijn aanvraag wel heeft gesteund op het criterium dat luidt als volgt:

"De familieleden van een EU-burger die buiten het toepassingsgebied van de gezinshereniging (artikel 40bis van de wet) vallen maar van wie het verblijf dient te worden 'vergemakkelijkt' in toepassing van de Europese richtlijn 2004/38, zijnde, de familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwoonden bij de EU-burger, of die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de EU-burger nodig hebben;"

Verder meent hij afdoende de verwantschap aangetoond te hebben tussen hem en zijn ouders, de heer F. T. J-P en mevr. L. S. B. en met zijn vijf andere broers en zussen. Heel de familie, uitgezonderd hem, zou de Nederlandse nationaliteit hebben. Hij stelt dat heel zijn familie vanaf augustus 2005 in het Rijk verblijft en dit volledig ten laste van de ouders.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard, wat betekent dat de buitengewone omstandigheden die verzoeker heeft ingeroepen om te verantwoorden waarom hij geen aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in zijn land van herkomst kan indienen, niet werden aanvaard of bewezen.

Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat verzoekers kritiek niet duidelijk is waar hij stelt dat hij zich niet beroept heeft op criterium 2.3, doch onmiddellijk daarna verder gaat met het citeren van het criterium waarop hij zich wel beroept zou hebben, wat dan eveneens criterium 2.3 blijkt te zijn. Ook in verzoekers aanvraag blijkt duidelijk dat hij zich zowel op criterium 2.2 als op criterium 2.3 van de instructie van 19 juli 2009 heeft beroept. Immers, op het typeformulier regularisatie kruiste hij het volgende aan:

2.3 De familieleden van een EU-burger die buiten het toepassingsgebied van de gezinshereniging (artikel 40bis van de wet) vallen maar van wie het verblijf dient te worden 'vergemakkelijkt' in toepassing van de Europese richtlijn 2004/38, zijnde, de familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwoonden bij de EU-burger, of die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de EU-burger nodig hebben

In zijn begeleidende brief beriep verzoeker zich uitdrukkelijk op criterium 2.2 en citeerde dat als volgt:

De vreemdeling die ouder is van een minderjarig kind dat een EU-burger is, indien het kind over voldoende bestaansmiddelen beschikt, eventueel verkregen via deze ouder en wanneer de ouder effectief instaat voor de zorg van het kind. Hij zette uiteen dat zijn ouders, de heer F. T. J-P en mevr. L. S. B. van Nederlandse nationaliteit zijn en in België wonen sinds 16/08/2005.

Ter staving van zijn bewering volgens de welke hij zou voldoen aan criterium 2.2. legde verzoeker geen enkel bewijs voor. Hij toonde op geen enkele wijze aan als zou hij ouder zijn van een minderjarig kind dat een EU-burger is. Dienaangaande luidt de beslissing dan ook op correcte wijze als volgt:

De beslissing luidt als volgt:

"De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de

diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene wenst zich te beroepen op het criterium (...) 2.2 van de instructie van 19.07.2009. Betrokkene voldoet niet aan de vormvereisten zoals die zijn vooropgesteld voor een aanvraag op basis van criterium 2.3. Betrokkene legt namelijk geen enkel bewijs voor van de bewering dat hij ouder zou zijn van een minderjarig kind dat EU-burger is. Bijgevolg kan er niet gesproken worden van buitengewone omstandigheden."

Ter staving van zijn bewering volgens de welke hij zou voldoen aan criterium 2.3, legde verzoeker bij zijn aanvraag drie getuigenissen voor van kennissen waarin gesteld wordt dat verzoeker de zoon is van de heer F. T. J-P, een huwelijksakte van de heer F. T. J-P en mevr. L. S. B., paspoort en identiteitskaart van zijn beweerde ouders en een samenstelling gezin.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat getuigenverklaringen van derden op geen enkele wijze de verwantschap bewijzen. Verzoeker legde geen enkele geboorteakte voor waaruit ontegensprekelijk de verwantschap zou blijken. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij wel degelijk die verwantschap afdoende heeft aangetoond, doch dit stemt niet overeen met de gegevens zoals blijken uit het administratieve dossier.

De bestreden beslissing luidt hieromtrent als volgt:

"Betrokkene wenst beroep te doen op het criterium 2.3 van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Betrokkene voldoet niet aan de vormvereisten zoals die zijn vooropgesteld voor een aanvraag op basis van criterium 2.3. Betrokkene toont de geclaimde verwantschap niet afdoende aan - betrokkene legt daartoe enkel getuigenverklaringen voor; Bijgevolg kan er niet gesproken worden van buitengewone omstandigheden." In zijn verzoekschrift voert verzoeker geen enkel element aan waardoor de motivering zoals voorzien in de bestreden beslissing weerlegt zou kunnen worden. Verzoeker toont een schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet niet aan. Het enig middel is ongegrond."

2.3. De Raad acht het middel ambtshalve onontvankelijk voor zover de schending opgeworpen wordt van de Europese richtlijn 2004/8. Verzoeker laat na uiteen te zetten welke bepaling van deze richtlijn geschonden werd door de bestreden beslissing en op welke wijze ze geschonden werd.

2.4. Waar verzoeker in fine van zijn verzoekschrift de schending opwerpt van de specifieke criteria van de instructie van 19 juli 2009 van de overheid ("*les critères spécifiques de l'instruction du 19/07/2009 du gouvernement*") dient de Raad op te werpen dat verzoeker nalaat te specificeren welk criterium van voormelde instructie geschonden werd door de bestreden beslissing. Bovendien werd deze instructie vernietigd door de Raad van State bij arrest nr. 198.769 van 9 december 2009 zodat verzoeker er zich bijkomend ook niet dienstig kan op beroepen.

2.5. Waar verzoeker opwerpt dat de bestreden beslissing getuigt van een manifeste beoordelingsfout gaat de Raad ervan uit dat hij de schending beoogt op te werpen van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.6. Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een vreemdeling, die zijn identiteit aangetoond heeft, een verblijfsmachtiging toe te kennen in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, dient de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de aanvraag van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. Wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.

2. Wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de bevoegde overheid over een ruime appreciatiebevoegheid.

2.7. In casu werd de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard, wat betekent dat de buitengewone omstandigheden die verzoeker heeft ingeroepen om te verantwoorden waarom hij geen aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf vanuit zijn land van herkomst kan indienen, niet werden aanvaard of bewezen.

2.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging op het volgende wees: *“De eiser baseert zijn vraag van regelen krachtens het punt “vreemdeling die ouder is van een minderjarig kind date en EU-burger is, indien het kind over voldoende bestaansmiddelen beschikt, eventueel verkregen via deze ouder en wanneer de ouder effectief instaat voor de zorg van het kind”.* In een bijgevoegd “Typeformulier Regularisatieaanvraag” wees verzoeker dan weer op het volgende: *“Familieleden van een EU-burger die buiten het toepassingsgebied van de gezinshereniging (artikel 40bis van de wet) vallen, maar van wie het verblijf dient te worden vergemakkelijkt, in toepassing van de Europese richtlijn 2004/38, zijnde de familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwoonden bij de EU-burger, of die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de EU-burger nodig hebben;”*

2.9. Gelet op de in punt 2.8. omschreven vraag uit zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging en gelet op het feit dat verzoeker blijkens het administratief dossier geen enkel document voorlegde ten bewijze van het feit dat hij ouder is van een minderjarig kind dat EU-burger is, toont verzoeker niet aan dat de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout begaat door in de bestreden beslissing te stellen dat verzoeker *“geen enkel bewijs voor(legt) van de bewering dat hij ouder zou zijn van een minderjarig kind dat EU-burger is.”*

2.10. De bestreden beslissing beoordeelt ook de door verzoeker voorgehouden verwantschap met een EU-burger. Met betrekking tot zijn voorgehouden verwantschap met de heer F.T, J.P, en mevrouw L.S., B., die de Nederlandse nationaliteit bezitten voegde verzoeker blijkens het administratief dossier bij zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag een kopie van zijn paspoort, loonfiches van zijn voorgehouden vader en moeder, een kopie van de huwelijksakte van zijn voorgehouden vader en moeder, een kopie van het paspoort van zijn voorgehouden moeder, een kopie van een identiteitskaart van zijn voorgehouden broer en een attest inzake de samenstelling van het gezin, uitgereikt door de gemeente Grimbergen op 6 maart 2009.

2.11. Verzoeker is ervan overtuigd dat deze stukken zijn verwantschap met de heer F.T, J.P, en mevrouw L.S., B. aantonen maar deze overtuiging doet geen afbreuk aan de vaststelling dat geen enkel stuk vermeldt dat verzoeker de zoon is van voormelde personen of dat hij de broer is van de kinderen van de heer F.T, J.P, en mevrouw L.S., B. . Deze stukken kunnen hoogstens aantonen dat verzoeker deze personen kent. Voor wat betreft de bij punt 1.1. bedoelde aanvraag gevoegde getuigenissen die stellen dat verzoeker wel degelijk de zoon is van de heer F.T, J.P, en mevrouw L.S., B.: zij kunnen op zich zonder vergezeld te zijn van een objectief document zoals een geboorteakte, de verwantschap met de heer F.T, J.P, en mevrouw L.S., B. niet aantonen. De bestreden beslissing stelt derhalve terecht dat zij de geclaimde verwantschap met de heer F.T, J.P, en mevrouw L.S., B., niet afdoende aantonen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA